

וְהָכָא הוּא גְלוּיָא וְקְשׁוּרָא דְשָׂמָא קְדִישָׁא. וכאן הוא גילוי שם
ז"א שנקשר במלכות שהוא כנגד השם הקדוש "אלהי" אבותיכם שמוזכר בהמשך הפסוק
(מק"מ)•

השם הראשון אהיה כתר השני יה חכמה

בְּגִין כְּדִי, קְדָמָה דְכָלָא, אֶהְיֶה. ולכן השם הראשון לכל השמות הוא
אהיה כנגד הכתר תְּנַיִנָא, השם השני הוא יְהִי כנגד החכמה. בְּגִין
דְּחֻכְמָה אֶפִּיק ה', בגלל שהחכמה שהיא אות י' הוציאה את הבינה שהיא אות
ה' לכן בשם החכמה יש גם אות ה' וְסָתִים בִּיהִי, והחכמה שתומה בבינה וְלֹא
אֶתְפָּרְשָׁא לְעֵלְמִין מִנִּיהִי. והבינה לא נפרדת ממנו לעולמים ולכן לא ראוי
להזכיר את החכמה בלא הבינה (רמ"ק) וְהָא אֻקְמוּהִי דְכֹתִיב, וכבר פירשנו
שכתוב בפסוק (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן שנהר שהיא בינה יוצאת מעדן
שהוא אבא וכיון שכתוב יוצא ולא יצא משמע שתמיד יוצאת מהחכמה מפני שיחודם תמידי
(מק"מ) כִּהְיִי גִוּוֹנָא. ה. [צד] כדוגמת אות ה' שרמוז בו אות י' שכולל את החכמה
והבינה•

אור הרשב"י

[צד] במקדש מלך כתב שצורת כתיבת אות
ה' היא שבתחילה מציר י' בקו הימין העליון
של אות ה' ואח"כ ממשיך לציר באות ה'
אותיות ו' וד' ע"ש הציור וכוונתו שכמו

שבאות י' נכללת במילוי אות ה' כך גם
באות ה' נכללת אות י' שהוא העוקץ בקצה
העליון של האות (לרבי ד"צ צריך להוסיף את
הציור מהמקדש מלך).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

רבי אלעזר מסביר כיצד למד מהרשב"י לפרש שם הוי"ה הקדוש

וְהָכִי אוֹלִיפְנָא מֵאָבָא, ואומר רבי אלעזר שכך למדתי מאבי הרשב"י לפרש

את גילוי שם הוי"ה (רמ"ק) **י' בְּמָה דְאֵתְמַר**. שאות י' סודה כמו

שלמדנו בדברי רבי אבא שיש בה ג' קוצים כנגד כח"ב (רמ"ק) **לְבַתָּר י"ה** ולאחר

מכן נעשה בחכמה צירוף אותיות י' וד' כנגד החכמה ובינה, **דְּלֵא מֵתְפָּרְשָׁן**

לְעֵלְמִין, שהח"ב לא נפרדים לעולם **י' אֶפִּיק ה'**, שאות י' שהיא החכמה

הוציאה את אות ה' שהיא הבינה **בְּהֵאֵי גֵוּוֹנָא ה** [צה] **הַרִי י'**. כדוגמת אות

ה' שיש בעוקץ העליון של אות ה' אות י' והרי נכללת אות י' באות ה' (מק"מ) **וְהָהוּא**

נָהָר דְּנִפְיָא מְנִיָּה. ואותו נהר שהיא הבינה שיוצאת מהחכמה **וְאֵתְמַשְׁדַּךְ**

מְנִיָּה וְלִתְתָּא, ונמשכת ממנו למטה **תִּרְיָן בְּנִין דְּנִפְקִין מְנִיָּהוּ**.

שני בנים יוצאים מהם **מִסְטָרָא דְאָבָא י'**, נְפִיק בֵּין, מצד אבא שהוא

החכמה שהוא אות י' יוצא בן שהוא הז"א **דְּהָא אָחִיד בִּיהַ בִּי, וְאָחִיד**

בְּהָהוּא נָהָר. שהז"א אחוז באות י' שהוא חכמה וכן אחוז בנהר שהיא בינה שהנה"י

שלהם נמצאים בז"א ומקבל מוחין משניהם (מק"מ) **וּמִסְטָרָא דְאִימָא נִפְקַת**

בַּת, ומצד אמא שהיא הבינה יוצאת בת שהיא המלכות (מק"מ) **דְּאִיָּהוּ נָהָר**

תְּתָאָה, שהמלכות נקראת נהר התחתון **וְהֵאֵי בֵּין אֵתְמַשְׁדַּךְ לְבַתָּר**

וְנִפְיָא מְנִיָּהוּ, ואותו בן שהוא ז"א יוצא מחכמה ובינה לאחר יחודם (מק"מ) (דף

[צה] עיין במק"מ את ציור אות ה' כדלעיל בהערה הקודמת (צריך להוסיף את הציור מהמקדש מלך).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

יא ע"ב) **וְהוּא ו'**, והוא רמוז באות ו' בשם הוי"ה **וְדָא יְרִית לְאַבָּא**
וְלְאַיְמָא, והוא יורש ומקבל מוחין מחכמה ובינה (מק"מ) **וְאַתְקַשְׁר בִּיה**
מְהִימְנוּתָא דְכֻלָּא. ונקשרת בו כל האצילות שנקראת אמונה כי שם הוי"ה
עיקרה בז"א (רמ"ק) **וּמְנִיָּה אֶתְזַנְת בְּרֵתָא**, **מִהֲהוּא יְרוּתָא**
דְּאִיהוּ יְרִיתָא. ומזה"א ניזונת הבת שהיא המלכות מאותו ירושה של השפע שהוא
מקבל מהחכמה והבינה (רמ"ק) •

מסביר כיצד רושמים שם הוי"ה הקדוש ומתחיל בי"ה חכמה ובינה

וְעַל דָּא בְּעֵי לְמַכְתָּב שְׁמָא קְדִישָׁא, י' **בְּקַדְמֵיתָא**, ולכן
צריך לכתוב את שם הוי"ה הקדוש באות י' בתחילה **קוּצָא חַד לְעֵילָא**,
וְקוּצָא חַד בְּאַמְצְעֵיתָא, **וְקוּצָא חַד לְתַתָּא**, דהיינו שקוץ אחד
באות י' למעלה הוא כנגד הכתר, וקוץ אחד באמצע הוא כנגד החכמה, וקוץ אחד למטה
כנגד הבינה **וְהָא אֶתְמַר**. והרי נתבאר סוד זה **לְבַתֵּר יְהִי**, ולאחר מכן צריך
לכתוב אות ה' מחוברת עם אות י' **דְּלָא מִתְפַּרְשֵׁן דָּא מִן דָּא לְעֵלְמִין**,
שהם כנגד החכמה והבינה שהם לא נפרדים לעולמים **בְּגוּוֹנָא דָּא הִי**. כדוגמת אות
ה' שבעוקץ הימני שלה יש אות י' (מקדש מלך) **בְּגִין דִּישְׁתַּכְחוּ תְרוּוִיָּיהוּ**
בְּשְׁלִימוּ דְכֻלָּא, וזה בכדי שימצאו החכמה והבינה שניהם שלמים וכוללים את
הכל גם את ז"א ונוק', כי בצורת אות ה' שהיא הבינה העוקץ הימני העליון הוא כנגד
החכמה ואות ו' שבה היא כנגד ז"א ואות ד' כנגד המלכות וכן באות יוד יש את כל הבחינות
י' כנגד החכמה ואותיות המילוי של אות י' הם אותיות ו' וד' מחוברים שזה אות ה' כנגד

הבינה ושהם בנפרד האות ו' זה הז"א ואות ד' זה הנוק' (מק"מ) **אָב וְאִם בֵּין וּבֵת**.
 שאב ואם כנגד החכמה והבינה ובן ובת כנגד ז"א ונוק' **בְּנוּנָא דָא י"ה** שבצורת
 אות ה' נכללת בעוקץ העליון הימני אות י' (ס"א ו"ה). **הָרִי לְךָ כָּל שְׁלִימוֹ**
דְּמַהִימְנוּתָא. הרי לך כל שלמות ספירות עולם האצילות הנקראת מהימנותא
 שכללים באות ה'.

המשך שם הוי"ה הקדוש ו"ה ז"א ונוק'

לְבַתָּר אֶתְפֹּשֵׁט מְהִימְנוּתָא, ולאחר מכן מתפשטת עולם האצילות
 שנוסף בה עוד תיקון **וְנִפְקִין תִּירִין בְּנִין מְפֹלְלָא חַד**,
 ויוצאים שני בנים שהם זו"ן מכללות אחת שהם החכמה ובינה שהם לא נפרדים (מק"מ)
בְּאֶרְחֵיהֶוּ. והם יוצאים כל אחד כפי דרכו **בֵּין נְפִיק מִתְרוּוִיחוֹ, וְהוּא**
ו' דְשָׁמָא קְדִישָׁא. הבן שהוא הז"א יוצא משתיים שהוא אות ו' בשם הוי"ה
 הקדוש **בֵּת נִפְקַת מְסֻטָּרָא דְאִמָּא, וְהִיא ה' בֵּתְרָאָה**
דְשָׁמָא קְדִישָׁא. והבת שהיא המלכות יוצאת מהבינה והיא אות ה' אחרונה בשם
 הוי"ה הקדוש (מק"מ) **וְלֹא אִשְׁתְּלִימַת אֶלָּא עִם ו'**, והמלכות לא נשלמת
 אלא ע"י הז"א שהוא אות ו' **בְּנִין דְּמַנִּיה אֶתְזִנַּת**, בגלל שמהז"א היא נזונית
 ומקבלת את השפע שלה **וְעַל דָּא בְּעֵי לְמַכְתָּב ו', וְלְבַתָּר ה', וְלִכּוּן**
 צריך לכתוב באות ה' האחרונה שבשם הוי"ה קודם צורת אות ו' ואח"כ ישרים אותה לאות
 ה' **בְּנוּנָא דָא ה'**, (מקדש מלך) כדוגמת כך אות ה' **הָרִי ו' וְהִיא**
אֶתְפֹּשֵׁטוּתָא דְנִפְיָא מְנִיה, הרי אות ו' כנגד ז"א והתפשטות המלכות

הלימוד היומי